

Szerinted sem normális, hogy egy fiatal párnak évtizedekig kellene spórolnia csak az önerőre egy saját lakáshoz?

Mindannyian azt szeretnénk, hogy gyerekeink és unokáink itthon boldoguljanak, és ne külföldön kelljen szerencsét próbálniuk csak azért, hogy fedél kerüljön a fejük fölé. Régen sem volt könnyű a kezdés, de legalább volt perspektíva. Ma viszont jogosan merül fel a kérdés, hogy **miért kerülnek az ingatlanok és az albérletek annyiba, mint egy nyugati nagyvárosban**, miközben a magyar fizetések a közelében sincsenek azoknak?

Hogyan alapítson családot az a fiatal, akinek a fizetése felét elviszi a lakbér?

1. Az Eurostat adatai szerint 2015 és 2023 között **Magyarországon nőttek a legnagyobb mértékben a lakásárak az egész Európai Unióban**. A drágulás mértéke meghaladta a 230%-ot, miközben a reálbérek növekedése ennek a töredéke sem volt.
2. Egy egyszerű lakás megvásárlásához Magyarországon kell a legtöbbet dolgozni Európában. Egy átlagos magyar állampolgárnak közel **10-12 évnyi teljes bruttó fizetését kellene félretennie egy 70 négyzetméteres lakáshoz**, ha nem enne és nem inná semmit. Ezzel szemben például Belgiumban vagy Norvégiában ez az időtartam csak 4-5 év.
3. A Magyar Nemzeti Bank lakáspiaci jelentése rámutat, hogy egy átlagos első lakásvásárlónak már a kötelező önerő összegyűjtése is több mint 10 évet vesz igénybe. Mivel az albérletárak is elszálltak, a **fiataloknak gyakorlatilag lehetetlen önerőből belépni a piacra szülői segítség vagy eladósodás nélkül**.

A probléma gyökere, hogy a **gazdaságpolitika az olcsó összeszerelő munkára épít a magas bérek helyett**, így a fizetések nem követték az árakat. Ráadásul a hangzatos állami támogatások szinte azonnal beépültek az árakba, így végső soron nem a családokat, hanem az építőipart és a befektetőket gazdagították. **A rendszer valójában nem a mi lakhatásunkat, hanem az ingatlanbizniszt támogatta**, miközben elmulasztották a bérlakásprogramok elindítását, ami valódi segítséget jelentett volna.